

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Meddelelse af Eneret til Anlæg og Drift af forskellige fra København og Kristianshavn udgaaende Jærnbaner.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4285, Udvalgets Betænkning i Tillæg B.)

Uden for Udvalgets Betænkning var intet Vædringsforslag stillet.

Formanden (Høgshøj): Denne Sag er opført eventuelt og kan ikke foretages uden Tingets Samtykke. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold.) Det er saaledes givet.

Lovforslagets Paragraffer og de stillede Vædringsforslag læses til Forhandling under et.

Ordføreren (Clausen): Der kan vist næppe rejses Tvivl om, at de tre Banelinier, der foreslaas paa dette Lovforslag, nemlig to med Udgangspunkt fra Københavns Vester- og Nørrebro og en med Udgangspunkt fra Kristianshavn, ville kunne faa en overordentlig Betydning ikke alene for Hovedstaden og da navnlig dens sanitære Forhold ved at bortskaffe de store Gødningsophobninger i Hovedstadens Omegn, men ogsaa for de Egne, hvortil Banerne føres ud, og hvor man ikke alene vil have Nytte af at kunne faa mere Gødning, men ogsaa af lettere at kunne faa sine Produkter til Byen. Der er intet Sted i Landet, hvor der er saa stærk en Forbindelse mellem By og Opland, som der er mellem København og dens Omegn. Jeg skal ikke komme ind paa en længere Betragtning af, hvilke Fordele det kan være for disse Egne at faa saadanne Baner. Det er saa udførligt udviklet af de ærede Forslagsstillere, ikke alene da Lovforslaget blev forelagt, men det blev ogsaa udtalt ved 1ste Behandling, saa jeg anser det for nødvendigt hertil at fremhæve disse Fordele. Jeg skal kun sige, at netop Henlynt hertil har været en Grund for Udvalget til at fremme dette Forslag saa hurtigt som muligt, trods det, at det kun har været henviset til Udvalget i meget kort Tid, og man just ikke har kunnet indhente alle de Oplysninger, som muligvis burde komme i Betragtning. Udvalget har ad i sit Arbejde paa dette Lovforslag, disse

tre Banelinier, maattet tage et vist Forbehold, og det er jo det samme Forbehold, som er taget i de Lovforslag, vi lige nylig have behandlet. Man har maattet henstille en Del til, hvorledes de vedkommende Kommuner, ikke alene Københavns Kommune, men ogsaa Københavns Amtsråd og de vedkommende Sognekommuner, opfatte disse Anlæg, hvilken Betydning de ville have for dem, om der muligt maatte komme begrundede Indsigelser fra deres Side, som ville gøre det ulogt at anlægge Banerne. Det er et Forbehold af Henlynt til disse Indsigelser, man har maattet tage paa Grund af den korte Tid, man har haft til Behandlingen. Vi kunde maasse have indskrænket os til at tage det i selve Betænkningen og ikke stille det Vædringsforslag, der er stillet under Nr. 1, og som jo er saa godt som ligehørende med de Vædringsforslag, der lige nylig ere blevne debatterede ved de forrige Jærnbanelovforslag. Men jeg vil heller ikke tro, at Vædringsforslaget, som det staar her, vil faa nogen hindrende Betydning for disse Baners Vedkommende. Thi jeg anser det for givet, at de kommunale Raad baade paa Amager og i Omegnen af København, lige saa vel som Københavns Kommune maa paa alle Maader have Fordel af at faa denne Lov igennem; al den Stund der ikke forlanges en Dre hverken fra Kommunen eller Staten; fra den Side vil der derfor neppe rejses nogen Betænkning, og selvgelig gør det ikke noget, at man vedtager dette Vædringsforslag, og kun ved at stille dette har man kunnet vente Sagen fremmet i Udvalget, og derfor er jeg for mit Vedkommende gaaet med dertil. Dernæst har man troet, at det vilde være rigtigt at gøre nogle Smaaforandringer i Lovforslaget. Naar der saaledes er Tale om en bestemt Sporvidde af 75 Centimeter, have vi ment, at det maasse ikke være rigtigt at fastsætte en bestemt Sporvidde, men hellere at henstille til Ministeren og Koncessionsøgerne at komme overens om, hvorledes dette helst burde være. Man har derfor stillet et Vædringsforslag, hvorved Bestemmelsen om de 75 Ctm. bortfalder, og det derimod kommer til at hedde: „eventuelt med en smallere Sporvidde end Statsbanerne.“ Saa er det et andet Spørgsmaal. Lovforslaget forudsætter, at man i Reglen kan undvære Hegn, Ved og Bevogtning af disse o. desl., men vi have dog ment, at det var rigtigt at indskrænke denne Regel til at sige, at det i Reglen „kan bortfalde paa de mindre befærdede Strækninger af Linien.“ Man har jo været noget ængstelig ved at lade det bortfalde paa Forstædernes Omraade, hvor der jo